

ÖSTGÖTASÅNG.

I fast och trygg marschtakt.

Gunnar J^{SON} Norlén.

PIANO.

1. Så grannt står Ös-ter-gyl-len i
sko-gen su-sar säg-ner från
vård-kas-el-dar brun-no, ej

som-mar-fa-ger prakt, och skör-dar-na, de gyl-le-ne, de dö-l - ja. Väl hand-ra vi-ta kyrk-torn på
forn-tids dunkla natt, ty här bröts tj-digt bygd av vå-ra fö - der, som, ra - ka u - ti ryg-gen, var
'irö - to män med svärd till hemmens värn på slät-ter och i sko - gar, Nu vän-tas ny-a stor-dåd av

slät-ten hål-la vakt längs in - sjöstrand, som glit-ter - va - gor sköl - ja. Ej finns en nejd så här - lig, så
her-re för sin hatt, ej väj - de fegt för storm och här-da vä - der, I de - ras öpp-na sin - ne ej
nö - ner-na som gård. Så fram - åt då till kamp vid hav och plo - gar! Må gyll - ne skördar vag - ga i

so - lig som var bygd, där gam - la minnen so - va i grö-na björkars skygd, vårt barndomshem, vårt fag-ra Ös-ter-
nå gon falskhet sov. Vi ä - ro fäd-ren li - ka, öst-gö-tar, gudske - lov! och vårt du är, du fag-ra Ös-ter-
grö-na björkars skygd! Ej finns en nejd så här - lig, så so - lig som vår bygd, vårt barndomshem, vårt fag-ra Ös-ter-

gyl - len!
gyl - len!
gyl - len!

1. 2. 3.
2. Hör,
3. När

